

**Ке** см. дѣ, гдѣ, кѣдѣ нар.: Мома майка караше: Кѣ сѣ била, шетала? Майколе не карай ме, Да кажамъ ке су' била. *М. 504.* Тамо си го найде Дима ке ѣ ручать... И си ѣ отишла отъ ке ѣ та дошла. *М. 3.*

**Ке** *диалектич. вл.* ще, частица, образующая будущее: Ни беси сѣ, ни турчи сѣ, Туку брате изгори се; Колку оганъ ке завалѣтъ, Колку тебе да те фарлѣтъ, Ке дойдиме 'си три сестри, Вишни бога ке молиме, Дробни сѣлзи ке ропнеме, Да повентъ силенъ ветаръ, Да зароситъ ситна роса, Да потечитъ силенъ порой, Да угаснитъ силенъ оганъ. *М. 73.*

**Кебанчѣя\*** (*kebabtchi, s. t. rôtisseur*) с. м. поваренокъ, представленный къ вертелу. *Бол. подъ кибанчия.*

**Кебанъ\*** (*kebāb, s. p. Rôti, viande rôtie*) с. м. мясо, жареное на вертелѣ: Той бѣше натѣкнѣлъ на шишъ двѣ годишно малко дѣте и го въртеше, като че печеше кибанъ. *Нб. 10.* Изподъ оние дѣбове, Що дигать свой-тѣ върхове Дори до синьото небе, Сега той трѣбва да ѣде Кебанъ отъ тѣлсти пиленца. *Пс. 11—12 р. 144.* Я на ти, Пенке, тоз' бешлук Да купиш орнз за пилав И йоще мѣсо за кебаб. *Д. 77, 8—10*

**Кѣбе\*** (*kèbè, s. t. étoffe grossière de laine*) с. с. бурка, попона: Кога-то (коние тѣ) стоятъ нѣкое време безъ работа у яхѣра и тогава безъ кѣбе са употрѣбятъ на работа. *Л. Д. 1876 р. 56.*

**Кевъ\*** см. кефъ, кеиѣ: Защо чекахъ Павле-то юнака? Павлѣ си е крайни умирило, И Павлѣ ногу на кѣвовете, На ночь люби момѣ и невѣста. *Кач. 112, 66—70.*

**Кезъ\*** (*соотвѣтств. слово пропало въ турец. яз., но сохраняется въ друг. турк. нарѣч., ср. татар. kez*) с. м. прицѣлъ, мушка. *Бол. Зѣмамъ на кѣзъ гл. дл. прицѣливаюсь, навожу; прицѣлюсь, наведу. Бол.*

**Кѣиѣ\*** (*keif 1. Gaité, bonne humeur, bien être de corps et d'esprit 2. Santé*) с. м. см. кефъ: Да ме губишь предъ нейдзини очи, И нейдзини кеиѣ да тѣ сторишъ, Защо ми ѣ тая банъ душмана! *М. 102. ср. кевъ.*

**Кейя\*** с. м. 1) Старшій пастухъ 2) Сельскій разсылный, оповѣщающій сельчанъ о всѣхъ сельскихъ дѣлахъ (*до освобожденія*).

**Кеййовица** с. ж. его жена. ср. кехая, кеханца.

**Кѣгавъ\*** пр. слабый, безсильный.

**Келаръ** (*н. гр. κελλάρι*) с. м. 1) кладовая, чуланъ 2) подвалъ (*синон. земниѣкъ, зевниѣкъ*): И си отиде (Яна) земни келари, И си отвори отъ снаха келари. *М. 150. ср. келеръ, киларъ.*

**Келепирджѣя\*** с. м. шеромыга, шеромыжникъ, охотникъ по-